REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2025/1176 AL COMISIEI

din 23 mai 2025

de specificare a criteriilor de precalificare și de atribuire pentru licitațiile având ca obiect implementarea energiei din surse regenerabile

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2024/1735 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european de producere de tehnologii „zero net” și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1724 ([1]), în special articolul 26 alineatul (3),

întrucât:

(1) Regulamentul (UE) 2024/1735 stabilește măsuri de extindere a capacității Uniunii de producție a tehnologiilor „zero net” și a componentelor esențiale ale acestora. Măsurile respective ar trebui să aibă drept rezultat o mai mare competitivitate a sectorului tehnologiilor „zero net”, să atragă investiții și să îmbunătățească accesul pe piață al tehnologiilor curate în Uniune. Printre aceste norme, articolul 26 din Regulamentul (UE) 2024/1735 sprijină obiectivul de a dezvolta și de a menține o bază industrială pentru implementarea tehnologiilor din domeniul energiei din surse regenerabile, cu scopul de a asigura aprovizionarea cu energie a Uniunii și de a evita dependențele în ceea ce privește aprovizionarea cu aceste tehnologii. În acest scop, statele membre au obligația să aplice anumite criterii nelegate de preț pentru cel puțin 30 % din volumul licitat anual pentru fiecare stat membru sau, ca alternativă, pentru cel puțin 6 GW pe an pentru fiecare stat membru în vederea implementări energiei din surse regenerabile care utilizează tehnologiile din domeniul energiei din surse regenerabile enumerate la articolul 4 alineatul (1) literele (a)-(j) din regulamentul respectiv ([2]). Articolul 26 din Regulamentul (UE) 2024/1735 introduce cerința de a aplica anumite criterii nelegate de preț drept criterii de precalificare, pentru alte criterii statele membre având flexibilitatea de a decide, în momentul conceperii licitațiilor, dacă să le aplice drept criterii de precalificare sau de atribuire sau ca o combinație între cele două tipuri de criterii. În plus, în conformitate cu articolul 26 alineatul (2) ultimul paragraf din Regulamentul (UE) 2024/1735, statele membre nu sunt împiedicate să utilizeze criterii nelegate de preț suplimentare față de cele enumerate la articolul 26 alineatul (2).

(2) Normele de specificare a criteriilor de precalificare sau de atribuire care ar trebui incluse în licitațiile având ca obiect implementarea energiei din anumite surse regenerabile sunt menite să faciliteze conceperea și aplicarea criteriilor prevăzute la articolul 26 din Regulamentul (UE) 2024/1735 și să asigure uniformitatea în întreaga Uniune, oferind în același timp suficientă flexibilitate statelor membre. Aplicarea armonizată a criteriilor ar trebui să scadă costurile de tranzacție suportate de operatorii economici și de statele membre și să evite fragmentarea pieței interne, în conformitate cu principiul valorii adăugate a Uniunii. Acest deziderat ar trebui realizat lăsând în același timp statelor membre o flexibilitate suficientă pentru a-și adapta modul de aplicare a criteriilor de precalificare sau de atribuire în funcție de structura și planificarea sistemelor de licitații respective, de caracteristicile specifice ale acestora și de alte considerente legate de celelalte obiective de politică publică, în conformitate cu principiul subsidiarității. Aplicarea acestor criterii în cadrul licitațiilor pentru energia din surse regenerabile nu ar trebui să submineze obiectivele principale ale licitației în ceea ce privește utilizarea rapidă, eficientă și durabilă a energiei din surse regenerabile și ar trebui să asigure o procedură de ofertare concurențială, precum și securitate juridică. Prezentul regulament precizează criteriile de precalificare sau de atribuire care ar trebui incluse în licitațiile având ca obiect utilizarea energiei din anumite surse regenerabile, cu scopul de a se asigura că respectivele criterii sunt concepute și aplicate în mod obiectiv, transparent și nediscriminatoriu, fără a duce la o creștere disproporționată a costurilor.

([1]) JO L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj.

([2]) Tehnologiile vizate sunt tehnologiile solare, inclusiv cele fotovoltaice, tehnologiile electrotermice solare și cele termosolare; tehnologiile de energie eoliană onshore și de energie din surse regenerabile offshore; pompele de căldură și tehnologiile de energie geotermală; tehnologiile pe bază de hidrogen, inclusiv electrolizoarele și pilele de combustie, atunci când sunt utilizate pentru producția de energie din surse regenerabile; tehnologiile durabile pe bază de biogaz și biometan; tehnologiile din domeniul combustibililor alternativi durabili care sunt tehnologii de producere a combustibililor din surse regenerabile.

(3) Criteriul referitor la comportamentul responsabil în afaceri ar trebui să asigure că activitățile desfășurate de întreprinderi sunt în consonanță cu nevoile societății și ale naturii. Pe baza cadrului de standarde internaționale relevante, cum ar fi Principiile directoare ale Organizației Națiunilor Unite privind afacerile și drepturile omului de punere în aplicare a cadrului „Protecție, respect și remediere" al Organizației Națiunilor Unite, a Orientărilor OCDE pentru întreprinderile multinaționale privind comportamentul responsabil în afaceri, a Orientărilor OCDE privind diligența necesară pentru un comportament responsabil în afaceri, a Declarației tripartite de principii a OIM privind întreprinderile multinaționale și politica socială (Declarația privind multinaționalele) și a legislației relevante a Uniunii privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor ([3]), în special Directivele (UE) 2024/1760 ([4]) (UE) 2022/2464 ([5]) ale Parlamentului European și ale Consiliului și Regulamentul delegat (UE) 2023/2772 al Comisiei ([6]), introducerea unui criteriu de precalificare privind comportamentul responsabil în afaceri în cadrul licitațiilor pentru energia din surse regenerabile ar trebui să nu se limiteze la cerințele privind diligența necesară din legislația existentă a Uniunii, ci să impună luarea de măsuri care să abordeze elementele principale ale diligenței necesare în ceea ce privește activitățile comerciale generale ale ofertantului care prezintă legătură cu licitația. De asemenea, ofertanții ar trebui să aibă obligația de a comunica public cu privire la acțiunile întreprinse în acest sens. Pentru a evita impunerea unei sarcini birocratice excesive, persoanele fizice, întreprinderile care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([7]), astfel cum este definit la articolele 19a și 29a și în modificările ulterioare ale acestora, precum și comunitățile de energie din surse regenerabile nu ar trebui să fie obligate să respecte această obligație suplimentară și fac obiectul unor cerințe mai puțin stricte, fiind în același timp exceptate în totalitate de la aplicarea criteriului privind comportamentul responsabil în afaceri pentru proiectele cu o capacitate mai mică de 10 MW. Totuși, statele membre ar trebui să mențină posibilitatea de a extinde la persoanele fizice, la întreprinderile care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 2013/34/UE, astfel cum este definit la articolele 19a și 29a și în modificările ulterioare ale acestora, precum și la comunitățile de energie din surse regenerabile obligația de a lua măsuri pentru a aborda elementele principale ale diligenței necesare pentru proiectele cu o capacitate mai mare de 10 MW. Evaluarea respectării criteriului privind comportamentul responsabil în afaceri ar trebui să se bazeze pe elementele principale ale diligenței necesare, astfel cum sunt prevăzute în anexa I la Regulamentul delegat (UE) 2023/2772 ([8]).

(4) Asigurarea unui nivel ridicat de securitate cibernetică și de securitate a datelor în instalațiile de producere a energiei este esențială pentru menținerea securității aprovizionării cu energie și a infrastructurii energetice critice. Riscurile de securitate cibernetică în sectorul energetic pot afecta confidențialitatea informațiilor prelucrate în construcția și exploatarea instalațiilor de energie din surse regenerabile și pot diminua capacitatea operatorului de a menține controlul operațional asupra instalației. Instalațiile de energie din surse regenerabile se confruntă cu o paletă mare de riscuri potențiale de securitate cibernetică legate de lanțul de aprovizionare, cum ar fi coruperea gravă și neașteptată a lanțului de aprovizionare, indisponibilitatea produselor, serviciilor sau proceselor din domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor (TIC) în lanțul de aprovizionare sau atacurile cibernetice inițiate de actori din lanțul de aprovizionare, inclusiv de infractori și actori statali rău-intenționați, deosebit de sofisticați și de perseverenți.

(5) Pentru a se asigura că toți ofertanții contracarează corespunzător riscurile de securitate cibernetică și de securitate a datelor, licitațiile având ca obiect implementarea energiei din surse regenerabile ar trebui să includă criterii de precalificare prin care să impună aplicarea unor măsuri de gestionare a riscurilor de securitate cibernetică, pe care să le reflecte într-un plan de securitate cibernetică și să se asigure că sunt aplicabile produselor sau serviciilor TIC puse la dispoziție de furnizorii lor. Stocarea și prelucrarea datelor legate de exploatarea instalațiilor de energie din surse regenerabile în jurisdicții din afara Spațiului Economic European pot genera amenințări la adresa securității instalațiilor și a întregului sistem. Este necesar un nivel suplimentar de protecție a datelor pentru a se asigura

([3]) Concret, Directiva privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, adică Directiva (UE) 2024/1760 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, precum și Directiva (UE) 2022/2464 în ceea ce privește raportarea privind durabilitatea de către întreprinderi, inclusiv Regulamentul delegat (UE) 2023/2772 în ceea ce privește standardele de raportare privind durabilitatea, în special punctul 61.

([4]) Directiva (UE) 2024/1760 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și a Regulamentului (UE) 2023/2859 (JO L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

([5]) Directiva (UE) 2022/2464 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 537/2014, a Directivei 2004/109/CE, a Directivei 2006/43/CE și a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește raportarea privind durabilitatea de către întreprinderi (JO L 322, 16.12.2022, p. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

([6]) Regulamentul delegat (UE) 2023/2772 al Comisiei din 31 iulie 2023 de completare a Directivei 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele de raportare privind durabilitatea (JO L, 2023/2772, 22.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2772/oj).

([7]) Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

([8]) A se vedea Regulamentul delegat (UE) 2023/2772, anexa I, punctul 61.

securitatea instalației și a sistemului în ansamblu în cazurile în care ofertantul se află sub jurisdicția unei țări terțe care impune ofertantului să raporteze autorităților din țara terță respectivă informații privind vulnerabilitățile legate de software sau de hardware înainte să se afle că vulnerabilitățile respective au fost exploatate. De asemenea, este necesar un nivel suplimentar de protecție a datelor în cazul în care, potrivit unei declarații publice emise fie în numele Uniunii, în temeiul cadrului privind un răspuns diplomatic comun al UE la activitățile cibernetice răuvoitoare ([9]), fie în numele unuia sau al mai multor state membre, au avut loc activități sau campanii cibernetice rău-intenționate derulate de actori care generează amenințări, activi pe teritoriului țării terțe respective. În acest scop, statele membre ar trebui să țină seama în special de măsurile restrictive specifice impuse de Uniune cu scopul de a descuraja atacurile cibernetice care constituie o amenințare externă la adresa Uniunii sau a statelor sale membre ([10]) și pentru a răspunde unor astfel de atacuri. Declarațiile publice în numele unui stat membru sunt deosebit de relevante pentru licitațiile desfășurate de statul membru respectiv. În astfel de cazuri, ofertanții ar trebui să prezinte un plan de securitate cibernetică argumentat care să prezinte măsurile tehnice, operaționale și organizatorice menite să asigure că datele utilizate pentru activitățile lor comerciale legate de licitație sau generate în cadrul activităților respective sunt stocate și prelucrate în Spațiul Economic European (SEE) și nu sunt transferate în afara SEE. Este important ca un operator stabilit în SEE să mențină controlul operațional asupra instalației pentru a asigura supravegherea și aplicarea corespunzătoare a legislației UE în vederea garantării securității instalației și a întregului sistem.

(6) Includerea unor criterii care să asigure capacitatea ofertantului de a realiza proiectul este esențială pentru a garanta că ofertanții și ofertele lor prezintă credibilitate, dispun de cunoștințele tehnice, de experiența și de capacitatea financiară și economică necesare și au un plan tehnic și de afaceri realist pentru a finaliza proiectul pe deplin și la timp, respectând diferitele specificații și cerințe privind criteriile nelegate de preț incluse în licitație. Prin urmare, este oportun să se impună ca ofertanții să prezinte documente și dovezi specifice. Atunci când elaborează astfel de criterii, statele membre ar trebui să țină seama inclusiv de costurile proiectului, de riscurile aferente, de capacitatea proiectului, de maturitatea tehnologiei, de gradul de inovare impus de licitație și de alte condiții de piață relevante. Acest lucru prezintă o relevanță deosebită deoarece, de exemplu, impunerea unor cerințe excesive pentru proiectele mai mici ar putea limita artificial concurența, excluzând actorii mai mici care altfel ar fi putut să participe la licitație. În plus, impunerea unor cerințe excesive poate limita participarea la licitație a instalațiilor nou-intrate. În schimb, pentru proiectele mai mari, care implică riscuri mai mari, poate fi necesar să se impună condiții mai stricte pentru a se asigura că proiectele pot fi realizate integral și la timp, garantând în același timp o procedură de ofertare concurențială.

(7) În conformitate cu articolul 26 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1735, statele membre trebuie să includă criterii de precalificare sau criterii de atribuire pentru evaluarea contribuției la durabilitate și reziliență a licitației. Articolul 25 din Regulamentul (UE) 2024/1735 impune autorităților contractante și entităților contractante să aplice în anumite proceduri de achiziții publice cerințe minime obligatorii privind durabilitatea mediului și anumite cerințe obligatorii pentru a evalua contribuția la reziliență a ofertei. Atât procedurile de achiziții publice, cât și licitațiile având ca obiect implementarea surselor regenerabile de energie contribuie la reziliența Uniunii. Întreprinderile publice care își desfășoară activitatea în sectorul energetic și care sunt entități contractante în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([11]) fac obiectul articolului 25 din Regulamentul (UE) 2024/1735 atunci când achiziționează tehnologiile „zero net” enumerate la articolul 4 alineatul (1) literele (a)-(k) din Regulamentul (UE) 2024/1735. În același timp, ele pot participa și la licitațiile pentru energia din surse regenerabile, în calitate de ofertanți, sub rezerva articolului 26 din Regulamentul (UE) 2024/1735. Considerentul 81 din Regulamentul (UE) 2024/1735 reamintește importanța asigurării faptului că cerințele privind durabilitatea și reziliența sunt aplicate într-un mod care să asigure o concurență loială și egală între actorii de pe piață, indiferent de structura acționariatului acestora. Pentru a asigura o astfel de concurență loială și egală în scopul evaluării cerințelor privind reziliența și durabilitatea mediului, întreprinderile publice care participă la licitațiile pentru energia din surse regenerabile în conformitate cu articolul 26 ar trebui să se supună exclusiv normelor prevăzute la articolul 26. Normele prevăzute la articolul 25 ar trebui să se aplice achizițiilor de tehnologii „zero net”, cu excepția cazului în care achizițiile respective sunt utilizate pentru a realiza proiectele câștigătoare în contextul licitațiilor pentru energia din surse regenerabile vizate de articolul 26 ([12]).

([9]) Concluziile Consiliului referitoare la un cadru privind un răspuns diplomatic comun al UE la activitățile cibernetice răuvoitoare („Setul de instrumente pentru diplomația cibernetică”), 19 iunie 2017.

([10]) Regulamentul (UE) 2019/796 al Consiliului din 17 mai 2019 privind măsuri restrictive împotriva atacurilor cibernetice care reprezintă o amenințare la adresa Uniunii sau a statelor sale membre (JO L 129 I, 17.5.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/796/oj).

([11]) Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/25/oj).

([12]) Aceste întreprinderi ar face în continuare obiectul cadrului general privind achizițiile publice care li se aplică.

(8) Alegerea specifică a tipului de criterii folosite pentru evaluarea contribuției licitației la durabilitate și reziliență (criterii de precalificare sau criterii de atribuire) intră în sfera de competență a autorităților relevante care concep licitația specifică. Autoritățile relevante ar trebui să se asigure totuși că alegerea tipului de criterii nu subminează caracterul concurențial al procedurii de ofertare și nu tergiversează nejustificat implementarea tehnologiilor din domeniul energiei din surse regenerabile.

(9) Evaluarea contribuției licitațiilor la reziliență ar trebui să vizeze asigurarea accesului Uniunii la o aprovizionare cu energie sigură și durabilă: (i) prin reducerea dependențelor actuale și evitarea unor noi dependențe strategice de o singură țară terță pentru aprovizionarea cu tehnologii „zero net” în domeniul energiei din surse regenerabile și cu componentele specifice principale ale acestora; și (ii) prin consolidarea capacității Uniunii de producere a tehnologiilor și componentelor respective. Acest lucru ar trebui realizat fără a periclita realizarea obiectivului obligatoriu al Uniunii privind energia din surse regenerabile pentru 2030, enunțat la articolul 3 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului ([13]). Atunci când decid dacă să aplice reziliența drept criteriu de precalificare sau de atribuire pentru tehnologiile „zero net” sau pentru componentele specifice principale ale acestora, autoritățile relevante ar trebui să țină seama de nivelul de dependență al Uniunii de o țară terță pentru respectiva tehnologie „zero net” sau pentru componenta sa specifică principală, de disponibilitatea unor surse alternative de aprovizionare și de impactul pe care l-ar putea avea aplicarea rezilienței drept criteriu de precalificare și nu de atribuire asupra aprovizionării cu respectiva componentă specifică principală. În cazurile în care reziliența este utilizată drept criteriu de atribuire în licitații, autoritățile relevante ar trebui să își propună o diversificare mai mare a aprovizionării Uniunii, din țări diferite de cele de care Uniunea este excesiv de dependentă, prin atribuirea unui număr mai mare de puncte ofertanților care asigură o mai mare diversificare a surselor lor de aprovizionare decât ofertanților care îndeplinesc doar cerințele minime de reziliență.

(10) Pentru a contracara dependențele Uniunii de o singură țară terță care furnizează peste 50 % dintr-o tehnologie „zero net” specifică sau din componentele acesteia sau care furnizează cel puțin 40 % în anumite circumstanțe și pentru a promova diversificarea aprovizionării, autoritățile relevante ale statelor membre ar trebui să limiteze participarea la licitațiile relevante sau să atribuie puncte pe baza cerințelor privind originea produsului finit și privind un anumit număr de componente specifice principale prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2025/1178 al Comisiei ([14]) care provin dintr-o țară terță de care Uniunea este excesiv de dependentă. În plus, este oportun să se limiteze originea anumitor componente strategice esențiale, având în vedere valoarea lor tehnologică și rolul lor central în securitatea aprovizionării cu energie și în lanțul de aprovizionare cu tehnologii specifice „zero net”, însă în cazul altor componente specifice principale ofertanții ar trebui să își păstreze flexibilitatea de a alege componentele pe care intenționează să le procure din țara terță de care Uniunea este excesiv de dependentă, în limitele stabilite în prezentul regulament. Aceste cerințe asigură o metodologie practică și care poate fi verificată obiectiv de evaluare a rezilienței tehnologiilor „zero net” și a componentelor specifice principale ale acestora care fac parte dintr-o licitație. Este oportun să se stabilească cerințe specifice pentru diferitele tehnologii și pentru componentele specifice principale ale acestora, ținând seama de circumstanțele și caracteristicile lor specifice, cum ar fi disponibilitatea unor surse alternative de aprovizionare, o capacitate de producție suficientă la nivel mondial, nivelul de maturitate și rata de implementare a tehnologiei, impactul diversificării asupra lanțurilor de aprovizionare și costurile globale. În cazul produselor finite ale tehnologiilor fotovoltaice (sistemele solare fotovoltaice) și al modulelor fotovoltaice, regulile de origine nepreferențiale prevăzute în Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei ([15]) prevăd că asamblarea de celule fotovoltaice (HS 8541 42), care sunt clasificate la aceeași poziție tarifară ca modulele fotovoltaice (HS 8541 43), sau de componente echivalente în module fotovoltaice nu ar schimba originea modulului. Din acest motiv, este oportun să se facă referire la asamblarea sistemului solar fotovoltaic și a modulului fotovoltaic, și nu la originea acestora, ca referință pentru contribuția la reziliență a respectivelor etape de producție specifice.

([13]) Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj), modificată prin Directiva (UE) 2023/2413 a Parlamentului European și a Consiliului din 18 octombrie 2023 de modificare a Directivei (UE) 2018/2001, a Regulamentului (UE) 2018/1999 și a Directivei 98/70/CE în ceea ce privește promovarea energiei din surse regenerabile și de abrogare a Directivei (UE) 2015/652 a Consiliului (JO L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj).

([14]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2025/1178 al Comisiei din 23 mai 2025 de stabilire a normelor pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2024/1735 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește lista produselor finite bazate pe tehnologie „zero net” și a componentelor specifice principale ale acestora în scopul evaluării contribuției la reziliență (JO L, 2025/1178, 18.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1178/oj).

([15]) Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2015/2446/oj).

(11) În cazul anumitor componente specifice principale, nivelul de dependență de o singură țară terță poate fi atât de ridicat încât o aplicare strictă a criteriului rezilienței ar periclita securitatea aprovizionării cu componenta respectivă. În astfel de cazuri, este oportun ca autoritățile competente să păstreze un anumit grad de flexibilitate în ceea ce privește ridicarea pragului aferent componentelor specifice principale care pot proveni din țara terță de care există o dependență excesivă.

(12) Atunci când efectuează evaluarea prevăzută la articolul 26 alineatul (8) din Regulamentul (UE) 2024/1735 privind criteriile de reziliență și de durabilitate pentru licitațiile pentru implementarea energiei din surse regenerabile și efectul acestora asupra implementării accelerate a tehnologiilor din domeniul energiei din surse regenerabile, Comisia ar trebui să ia în considerare în mod corespunzător eficacitatea criteriului de reziliență și dacă o astfel de eficacitate este subminată de practici care vizează modificarea originii sau a locului de asamblare a produselor finite sau a componentelor specifice principale bazate pe tehnologii „zero net".

(13) Autoritățile relevante ale statelor membre ar trebui să evalueze și contribuția la reziliență a licitațiilor pentru tehnologii eoliene onshore, tehnologii eoliene offshore și electrolizoare, chiar și în cazurile în care nu există o singură țară care să furnizeze peste 50 % din aceste tehnologii sau din componentele lor sau cel puțin 40 % în anumite circumstanțe, având în vedere că, pentru aceste tehnologii, există un risc semnificativ de creștere a dependenței de importurile din Republica Populară Chineză, ceea ce poate amenința securitatea aprovizionării Uniunii. Această situație este cauzată de tendințele actuale și preconizate la nivel mondial și la nivelul Uniunii în ceea ce privește cererea și oferta de tehnologii de acest tip, precum și de faptul că Republica Populară Chineză deține o capacitate de producție care depășește 50 % din producția mondială ([16]), iar producția sa preconizată depășește semnificativ obiectivele sale și cererea previzibilă la nivel intern.

(14) Potrivit articolului 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2024/1735, contribuția la durabilitate a licitației poate fi evaluată prin introducerea unor criterii legate de o durabilitate a mediului superioară cerințelor minime din dreptul aplicabil, de inovare sau de integrarea sistemului energetic.

(15) Regulamentul (UE) 2024/1735 prevede includerea unor considerente legate de durabilitatea mediului atât în anumite proceduri de achiziții publice, cât și în anumite licitații având ca obiect utilizarea surselor regenerabile de energie. Regulamentul conferă Comisiei competențe de executare pentru a specifica cerințele minime legate de durabilitatea mediului în cazul contractelor de achiziții publice și pentru a detalia criteriile de durabilitate a mediului care pot fi utilizate în cadrul licitațiilor având ca obiect implementarea surselor regenerabile de energie. Cerințele vor fi prevăzute într-un regulament de punere în aplicare prevăzut să fie adoptat în temeiul articolului 25 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2024/1735, iar criteriile detaliate au fost stabilite prin prezentul regulament. Cele două acte urmăresc îndeplinirea aceluiași obiectiv, și anume creșterea durabilității ecologice a tehnologiilor „zero net" și reducerea impactului lor asupra mediului. Totuși, abordarea celor două regulamente și conținutul acestora diferă pentru a ține seama de diferitele împuterniciri juridice specifice, de diferența dintre procedurile legate de achizițiile publice și cele legate de licitațiile al căror obiect constă în implementarea surselor regenerabile de energie, de domeniul de aplicare diferit în ceea ce privește tehnologiile „zero net" vizate și de diferența dintre tipurile de autorități care sunt responsabile de aceste proceduri diferite și dintre volumele contractate prin intermediul acestora.

(16) Atunci când aleg să instituie criterii de durabilitate a mediului, autoritățile relevante ar trebui să stabilească criterii de evaluare a impacturilor asupra climei și a mediului. În acest demers, ele ar trebui să aplice unul sau mai multe dintre criteriile de durabilitate a mediului stabilite în prezentul regulament de punere în aplicare sau alte criterii pe care le consideră relevante.

(17) Unul dintre criteriile relevante pe care autoritățile relevante ale statelor membre le pot introduce în cadrul licitațiilor, pentru a evalua contribuția acestora la durabilitatea mediului, este amprenta de carbon a tehnologiilor din domeniul energiei din surse regenerabile. Pentru ca acest criteriu să fie obiectiv, transparent și nediscriminatoriu, amprenta de carbon a tehnologiei „zero net" ar trebui măsurată și evaluată pe baza ciclului de viață. De asemenea, este oportun să se armonizeze metodele de evaluare a amprentei de carbon pe durata ciclului de viață pentru a lăsa cât mai puțin loc de ipoteze și pentru a îmbunătăți comparabilitatea rezultatelor, necesară pentru o contribuție reală la durabilitatea mediului. Se preconizează o armonizare suplimentară în acest domeniu ca parte a Pactului pentru o industrie curată ([17]). Atunci când dreptul Uniunii prevede o metodă de evaluare a amprentei de carbon a unei anumite tehnologii „zero net", statele membre ar trebui să o utilizeze în cadrul licitațiilor lor naționale având ca obiect implementarea energiei din surse regenerabile prin utilizarea tehnologiei respective.

([16]) AIE, *Energy Technology Perspectives* (Perspective asupra tehnologiilor energetice), 2024.
([17]) COM(2025) 85 final.

(18) În absența unui act normativ al Uniunii care să prevadă o metodă specifică sau a unei metode care să indice că este adecvată pentru a reflecta evaluarea amprentei de carbon a unei anumite tehnologii în domeniul energiei din surse regenerabile, pentru a îmbunătăți comparabilitatea rezultatelor atunci când se utilizează amprenta de carbon drept criteriu în cadrul licitațiilor este necesar să se precizeze mai în detaliu parametrii de proiectare a criteriului respectiv, în special în ceea ce privește metodologia și cerințele privind calitatea datelor.

(19) Tranziția către o economie circulară este un element-cheie al Pactului verde european, astfel cum se prevede în Planul de acțiune privind economia circulară ([18]).

(20) Licitațiile pentru tehnologii „zero net" pot contribui la această tranziție prin stabilirea unor criterii de precalificare sau a unor criterii de atribuire legate de circularitate. În cazul în care decid astfel, autoritățile ar trebui să instituie criterii privind posibilitatea de reciclare, ușurința reparării și a întreținerii sau ușurința modernizării, a reutilizării, a refabricării și a recondiționării produselor sau privind utilizarea sau conținutul de materiale reciclate, inclusiv de materii prime critice, făcând referire la unul sau mai mulți parametri relevanți ai produselor prevăzuți în anexa I la Regulamentul (UE) 2024/1781 al Parlamentului European și al Consiliului ([19]).

(21) Pierderea biodiversității și prăbușirea ecosistemelor se numără printre cele mai mari amenințări cu care se confruntă umanitatea. Uniunea a instituit cadre juridice, strategii și planuri de acțiune pentru protejarea naturii și refacerea habitatelor și a speciilor, cum ar fi Strategia privind biodiversitatea pentru 2030 ([20]) și Regulamentul (UE) 2024/1991 al Parlamentului European și al Consiliului ([21]). Degradarea climatică determină declinul biodiversității la nivel mondial, iar declinul biodiversității agravează schimbările climatice, între cele două fenomene existând astfel o legătură indisolubilă, astfel cum au confirmat studii recente. Biodiversitatea și ecosistemele sănătoase sunt fundamentale pentru dezvoltarea rezilientă la schimbările climatice.

(22) Tehnologiile „zero net" pot avea atât un impact negativ, cât și un impact pozitiv asupra biodiversității. Este oportun ca în cadrul licitațiilor să se conceapă criterii care să contribuie la menținerea diversității speciilor, a ecosistemelor și a capacității lor de reproducere. Impacturile negative sunt în cea mai mare parte locale și pot consta în pierderea sau deteriorarea habitatelor, precum și în perturbarea speciilor, de exemplu ca urmare a zgomotului și a coliziunilor. Printre impacturile pozitive se pot număra atenuarea schimbărilor climatice, reducerea poluării atmosferice și intervențiile peisagistice în beneficiul faunei sălbatice. Criteriile de precalificare sau cele de atribuire (sau ambele) care abordează impactul asupra biodiversității au potențialul de a promova sinergii între tehnologiile „zero net" și biodiversitate. Ar trebui realizată o monitorizare transparentă a impactului proiectelor asupra biodiversității, pe toată durata de viață a unui proiect, și ar trebui luate măsuri de adaptare acolo unde este necesar.

(23) În cazul în care autoritățile relevante includ impactul tehnologiilor „zero net" asupra biodiversității printre criteriile de atribuire, criteriul ar trebui să impună contribuții net pozitive la biodiversitate. Refacerea sau restabilirea habitatelor, măsurile de îmbunătățire a habitatelor speciilor și de creștere a populațiilor acestora sau măsurile de diminuare a presiunii exercitate de alte activități asupra mediului reprezintă exemple de măsuri a căror contribuție la biodiversitate este net pozitivă. Recompensarea contribuțiilor net pozitive la biodiversitate, obținute în plus față de măsurile de compensare, asigură condiții de concurență echitabile între ofertanții concurenți ale căror proiecte au impacturi divergente și oferă un stimulent pentru evitarea sau reducerea la minimum a impacturilor negative.

(24) Eficiența energetică este esențială pentru realizarea obiectivelor ambițioase ale Uniunii privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră cu cel puțin 55 % până în 2030 comparativ cu 1990, astfel cum se prevede în pachetul „Pregătiți pentru 55". În plus, eficiența energetică reprezintă un factor-cheie în scăderea prețurilor la energie și în îmbunătățirea rezilienței aprovizionării cu energie a Uniunii, creând astfel premisa unei tranziții verzi juste și sigure.

([18]) Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Un nou Plan de acțiune privind economia circulară. Pentru o Europă mai curată și mai competitivă [COM(2020) 98 final].

([19]) Regulamentul (UE) 2024/1781 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile, de modificare a Directivei (UE) 2020/1828 și a Regulamentului (UE) 2023/1542 și de abrogare a Directivei 2009/125/CE (JO L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

([20]) Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030. Readucerea naturii în viețile noastre [COM(2020) 380 final].

([21]) Regulamentul (UE) 2024/1991 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2024 privind restaurarea naturii și de modificare a Regulamentului (UE) 2022/869 (JO L, 2024/1991, 29.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1991/oj).

(25) Licitațiile pot contribui la eficiența energetică prin includerea, în etapa de evaluare a contribuției la durabilitate, a unor criterii de precalificare sau de atribuire care să identifice produsele a căror eficiență energetică va fi evaluată și, pentru fiecare produs, metodologia de evaluare aplicabilă. Dacă este cazul, criteriile ar trebui stabilite în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului ([22]) sau cu criteriile de referință privind eficiența energetică specificate în măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([23]).

(26) Gestionarea durabilă a apei este importantă pentru reziliența Uniunii, iar gestionarea structurală defectuoasă a apei a dus la degradarea și poluarea acestei resurse finite și a ecosistemelor legate de apă. Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([24]) a stabilit un model integrat de gestionare a calității apei, iar politica Uniunii în domeniul apei urmărește să ofere europenilor acces la apă suficientă și de bună calitate, să garanteze starea bună a tuturor corpurilor de apă din întreaga Europă și să asigure o disponibilitate suficientă, echilibrată și echitabilă a apei pentru toate sectoarele care utilizează apă, inclusiv pentru industrie. Unele tehnologii „zero net” au un impact asupra apei pe durata etapei de utilizare, ca urmare a folosirii apei sau a evacuării apelor uzate în corpuri de apă. Prin urmare, poate fi relevant să se conceapă criterii de durabilitate ecologică nelegate de preț în cadrul licitațiilor pentru astfel de tehnologii.

(27) Reducerea poluării este un alt element-cheie al Pactului verde european, astfel cum se prevede în Planul de acțiune privind reducerea la zero a poluării. Planul stabilește obiectivul de reducere a poluării aerului, apei și solului la niveluri care nu mai sunt considerate dăunătoare sănătății și ecosistemelor naturale și care respectă limitele cărora le poate face față planeta noastră. Licitațiile pentru tehnologiile „zero net” pot contribui la reducerea poluanților prin stabilirea unor criterii de precalificare sau a unor criterii de atribuire privind nivelurile de poluare. În cazul în care autoritățile relevante decid să utilizeze astfel de criterii, ar trebui definite metodologii, praguri și mecanisme de conformitate relevante în conformitate cu dreptul Uniunii și pe baza acestuia, dacă există, precum și ținând seama, după caz, de criteriile prevăzute în apendicele C la Regulamentul delegat (UE) 2023/2486 al Comisiei ([25]).

(28) Inovarea este esențială pentru competitivitate, pentru creșterea economică și pentru implementarea rapidă a energiei din surse regenerabile. Directiva (UE) 2018/2001 urmărește să promoveze inovarea în ceea ce privește implementarea energiei din surse regenerabile prin stabilirea unui obiectiv orientativ pentru tehnologiile inovatoare în domeniul energiei din surse regenerabile de cel puțin 5 % din noua capacitate instalată de producere a energiei din surse regenerabile până în 2030. Integrarea de criterii referitoare la inovare în conceperea licitațiilor ar trebui să promoveze elaborarea de soluții complet noi sau îmbunătățirea soluțiilor care nu rămân la stadiu actual al tehnologiei. Se va crea în acest mod un cadru solid care va determina adoptarea de tehnologii de vârf, asigurând un parcurs sustenabil și competitiv către neutralitatea climatică.

(29) Atunci când inovarea este utilizată drept criteriu de precalificare sau de atribuire în cadrul licitațiilor, este oportun să se facă distincție între două tipuri de licitații. În primul rând, cele mai frecvente tipuri de licitații sunt cele care nu se axează în mod specific pe inovare ca determinant principal, ci au ca obiectiv principal utilizarea surselor regenerabile de energie. Deși aceste licitații nu urmăresc să promoveze inovarea ca atare, în conceperea licitației pot fi adăugate anumite elemente care recompensează inovarea, sub formă de criterii de atribuire sau de precalificare. Un al doilea subset de licitații, mai restrâns, poate fi denumit licitații pentru proiecte pur inovatoare, deoarece au drept obiectiv principal promovarea inovării legate de utilizarea viitoare a surselor regenerabile de energie, de exemplu prin proiecte privind energia valurilor, energia mareelor sau proiecte de turbine eoliene instalate pe zmeie.

([22]) Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE (JO L 198, 28.7.2017, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1369/oj).

([23]) Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (JO L 285, 31.10.2009, p. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/125/oj).

([24]) Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj).

([25]) Regulamentul delegat (UE) 2023/2486 al Comisiei din 27 iunie 2023 de completare a Regulamentului (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului prin stabilirea criteriilor tehnice de examinare pentru a determina condițiile în care o activitate economică se califică drept activitate care contribuie în mod substanțial la utilizarea durabilă și la protejarea resurselor de apă și a resurselor marine, la tranziția către o economie circulară, la prevenirea și controlul poluării sau la protejarea și refacerea biodiversității și a ecosistemelor și pentru a stabili dacă activitatea economică respectivă aduce prejudicii semnificative vreunuia dintre celelalte obiective de mediu și de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2021/2178 al Comisiei în ceea ce privește publicarea de informații specifice referitoare la activitățile economice respective (JO L, 2023/2486, 21.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2486/oj).

(30) În ambele tipuri de licitații în care inovarea este inclusă printre criteriile de precalificare sau de atribuire, autoritățile relevante ar trebui să evalueze întotdeauna contribuția proiectelor candidate la un nivel minim de îmbunătățire a indicatorilor-cheie de performanță, pentru a se asigura că proiectul oferă soluții, tehnologii sau îmbunătățiri peste stadiul actual al tehnologiei deja disponibile pe piață și prin raportare la obiectul licitației. Indicatorii-cheie de performanță în raport cu care se va realiza comparația dintre inovație și soluțiile și tehnologiile de ultimă generație vor fi aleși în funcție de obiectivul de politică publică urmărit de statele membre. Se pot include, de exemplu, indicatori-cheie de performanță care să măsoare îmbunătățirile de eficiență a producției de energie aduse de tehnologie, posibilitatea de reciclare, flexibilitatea soluției sau a tehnologiei de a promova integrarea sistemului energetic, scăderea dependenței de materiile prime, longevitatea tehnologiei, impactul mai redus asupra mediului sau alți indicatori-cheie de performanță, în funcție de obiectivul public specific urmărit prin includerea criteriului nelegat de preț reprezentat de inovare.

(31) În cazul licitațiilor pentru proiecte pur inovatoare, introducerea unor criterii de precalificare pentru evaluarea inovației ar trebui să țină seama inclusiv de maturitatea soluțiilor sau tehnologiilor propuse, pentru a garanta că proiectul candidat îndeplinește obiectivele licitației și că inovațiile propuse nu se află într-un stadiu de dezvoltare atât de incipient încât să nu se materializeze. În cazul licitațiilor care nu se axează în mod specific pe inovare, autoritățile relevante ar trebui să aibă de asemenea libertatea de a impune un anumit nivel de maturitate a proiectelor ofertate, pentru a evita primirea de oferte privind soluții în stadii incipiente de dezvoltare, care este puțin probabil să îndeplinească obiectivele licitației.

(32) Diseminarea cunoștințelor cu privire la cele mai noi evoluții în materie de inovare este esențială pentru stimularea în continuare a inovării, în special în cazul licitațiilor pentru proiecte pur inovatoare ([26]). Autoritățile relevante ale statelor membre ar trebui să includă drept criterii de precalificare sau de atribuire necesitatea de a disemina rezultatele proiectului câștigător prin conferințe, publicații, registre cu acces liber sau software liber/cu sursă deschisă și ori de câte ori apar date operaționale relevante, cu condiția să fie instituite măsuri de confidențialitate corespunzătoare. În mod similar, ar trebui să impună ofertei câștigătoare să se angajeze că pune la dispoziție, în timp util, licențe pentru rezultatele cercetării ale proiectelor de cercetare și dezvoltare care beneficiază de ajutor, care sunt protejate prin drepturi de proprietate intelectuală, la prețul pieței și în mod neexclusiv și nediscriminatoriu, în vederea utilizării de către părțile interesate din SEE. În cazul licitațiilor care nu se axează în mod specific pe inovare, autorităților relevante ale statelor membre ar trebui să li se permită să includă drept criterii de precalificare sau de atribuire acest tip de cerințe privind diseminarea cunoștințelor.

(33) Odată cu introducerea unor noi instalații de energie variabilă din surse regenerabile, sistemul de energie electrică se confruntă cu probleme specifice, cum ar fi necesitatea de a rezolva problemele de congestionare a rețelei, menținând în același timp stabilitatea rețelei. Aceste nevoi sunt soluționate de obicei prin redispecerizare și prin alte soluții care implică un cost pentru sistem. Introducerea integrării sistemului energetic printre criteriile nelegate de preț în licitațiile pentru energia din surse regenerabile poate diminua aceste costuri de sistem prin abordarea impactului pe care îl are asupra sistemului exploatarea proiectului privind energia din surse regenerabile. Cu toate acestea, nevoile sistemului energetic nu pot fi îndeplinite doar prin criterii nelegate de preț în cadrul licitațiilor pentru energia din surse regenerabile, ci necesită soluții sistemice, inclusiv planificarea rețelei, aspecte de reglementare, semnale de piață sau tarife de rețea.

(34) Criteriile nelegate de preț referitoare la integrarea sistemului energetic ar trebui concepute astfel încât să permită participarea tuturor tehnologiilor și soluțiilor care pot contribui la îndeplinirea nevoilor identificate ale sistemului. De asemenea, în cazul în care acest lucru este justificat în mod corespunzător pe baza nevoilor identificate ale sistemului sau dacă dreptul Uniunii o permite, licitațiile ar trebui să se axeze pe una sau mai multe tehnologii sau soluții. Aceste tehnologii sau soluții ar putea fi incluse în investițiile avute în vedere în proiectul ofertat sau ar putea fi procurate printr-un contract cu o parte terță, atât timp cât constituie o investiție nouă. Această posibilitate va permite ofertanților să selecteze soluțiile cele mai eficiente din punctul de vedere al costurilor. Evaluarea contribuției diferitelor tehnologii și soluții la nevoile unui sistem poate necesita instrumente de modelare care să permită autorităților să estimeze impactul asupra sistemului energetic al scenariilor cu și fără proiectul ofertat, în mod obiectiv și nediscriminatoriu. Ca alternativă, abordările ar putea pune accentul pe variabile obiective și verificabile care ilustrează fie nevoile generale ale sistemului, fie contribuția tehnologiilor specifice, ținând seama în special de planificarea rețelei. Totuși, aceste abordări alternative riscă să subestimeze impactul potențial al proiectului candidat asupra sistemului.

([26]) Promovarea diseminării cunoștințelor poate fi pertinentă și pentru alte tipuri de licitații privind energia din surse regenerabile, pe lângă cele care recompensează inovarea.

(35) Atunci când includ integrarea sistemului energetic drept criteriu în conceperea licitațiilor, autoritățile relevante ar trebui să țină seama de contribuția proiectelor ofertate la satisfacerea nevoilor sistemului, pe baza următorilor trei parametri-cheie: contribuția proiectelor ofertate la nevoile sistemului de energie electrică din perspectivă temporală, contribuția lor la stabilirea de interacțiuni între purtătorii de energie și contribuția lor la nevoile sistemului de energie electrică din perspectiva amplasării.

(36) Atunci când contribuția proiectelor ofertate la îndeplinirea nevoilor sistemului de energie electrică este evaluată din perspectivă temporală, ar trebui să se țină seama de paleta largă de soluții, cum ar fi stocarea energiei și răspunsul la cerere, care pot contribui la remedierea dezechilibrelor create de variațiile producției de energie din surse regenerabile și ale cererii de energie electrică. În cadrul licitațiilor având ca obiect implementarea energiei din surse regenerabile, utilizarea în cadrul proiectelor ofertate a unor active care fac posibilă modularea producției, a alimentării rețelei sau a consumului contribuie la satisfacerea nevoilor sistemului prin asigurarea flexibilității temporale. Acest obiectiv poate fi realizat, de exemplu, prin combinarea mai multor tehnologii de producere a energiei din surse regenerabile, prin combinarea activelor de producție a energiei electrice cu active de stocare a acesteia sau prin combinarea activelor de producție cu active de consum sau cu soluțiilor care pot determina creșterea sau scăderea cererii de energie electrică atunci când este necesar.

(37) În cazul în care se evaluează contribuția proiectului ofertat la stabilirea de interacțiuni între purtătorii de energie, ar trebui luată în considerare capacitatea de a transfera energie din surse regenerabile de la un purtător de energie la altul prin intermediul activelor de conversie a energiei. Interacțiunile dintre purtătorii de energie se referă în special la conversia energiei electrice din surse regenerabile într-un alt purtător de energie, cum ar fi căldura sau hidrogenul, pentru a fi consumată într-un sector de cerere care nu consumă în mod direct energie electrică. În acest mod, decarbonizarea treptată a sistemului de energie electrică la care contribuie proiectul ofertat poate facilita decarbonizarea unor sectoare ale cererii care nu folosesc energie electrică, cum ar fi cel al încălzirii anumitor clădiri rezidențiale sau industriale sau cel al hidrogenului în anumite procese industriale. Prin urmare, interacțiunile dintre purtătorii de energie contribuie la nevoile sistemului energetic de a realiza decarbonizarea atunci când reprezintă calea cea mai eficientă din punctul de vedere al costurilor. În plus, activele de conversie a energiei prin care se realizează aceste interacțiuni între purtătorii de energie, cum ar fi electrolizoarele sau instalațiile de producere și stocare a căldurii, contribuie la rândul lor la satisfacerea nevoilor de flexibilitate temporală din sectorul energiei electrice.

(38) Atunci când contribuția proiectului de ofertare la nevoile sistemului de energie electrică este evaluată din perspectiva amplasării, accentul ar trebui pus pe interacțiunea dintre topologia rețelei și localizarea activelor de producție și de consum, deoarece aceasta poate duce la probleme de congestie a rețelei și la o utilizare mai redusă a energiei din surse regenerabile. Ca atare, o amplasare optimă a noilor proiecte de producere a energiei din surse regenerabile și a punctului de racordare la rețea poate contribui la atenuarea problemelor de congestionare a rețelei și are o importanță vitală pentru nevoile sistemului de energie electrică. În consecință, licitațiile pot limita participarea la proiectele situate în zone predefinite în care pot contribui la reducerea congestionării rețelei sau pot atribui puncte proiectelor ofertate în funcție de impactul amplasării acestora.

(39) Pentru a asigura eficacitatea criteriilor specificate în prezentul regulament în cadrul licitațiilor pentru energia din surse regenerabile, autoritățile relevante ale statelor membre ar trebui să stabilească o metodologie de evaluare a criteriilor nelegate de preț specificate în prezentul regulament, să introducă mecanisme de monitorizare și garanții corespunzătoare pentru a asigura respectarea acestor criterii și sancțiuni adecvate în caz de neconformitate. Garanțiile și sancțiunile respective ar trebui stabilite la un nivel care să asigure echilibrul între necesitatea de a asigura o licitație concurențială și, simultan, necesitatea de a descuraja întreprinderile să depună oferte fără o intenție fermă de a realiza proiectul și de a respecta specificațiile proiectului. Nivelul garanțiilor și al penalităților ar trebui gândit astfel încât să fie mai costisitor pentru ofertanți să nu respecte specificațiile licitației decât să suporte costurile și să le îndeplinească.

(40) În cazul unora dintre criterii poate fi necesar să se demonstreze conformitatea pe întreaga durată de viață a proiectului – de exemplu, contribuția la integrarea sistemului energetic, la securitatea cibernetică sau la durabilitatea mediului poate necesita o monitorizare permanentă. Este oportun să se introducă norme armonizate privind momentul verificării acestei conformități. La momentul depunerii ofertei, toți ofertanții din cadrul unei licitații ar trebui să se angajeze să respecte toate cerințele și specificațiile licitației incluse în oferta lor. Demonstrarea conformității efective cu cerințele care rezultă din diferitele criterii nelegate de preț și din alte cerințe ale licitației poate avea loc în momente diferite, care ar trebui să fie definite de autoritățile relevante ale statelor membre dacă este relevant.

(41) Ofertanții ar trebui să furnizeze documente specifice pentru a dovedi conformitatea cu anumite criterii nelegate de preț. Pentru a dovedi conformitatea cu criteriile de precalificare privind comportamentul responsabil în afaceri în cadrul licitațiilor pentru surse regenerabile de energie, autoritățile relevante ale statelor membre ar trebui să prevadă obligația unor declarații de asigurare de la terți privind diligența necesară. Pentru a demonstra punerea în aplicare efectivă a măsurilor de gestionare a riscurilor de securitate cibernetică, ofertantul ar trebui să prezinte un plan de securitate cibernetică pe care să îl actualizeze periodic. După caz, autoritățile pot impune ca ofertanții și furnizorii acestora să facă obiectul unor audituri de securitate periodice efectuate de terți independenți și să prezinte rezultatele acestor audituri în mod regulat.

(42) Prezentul regulament nu aduce atingere nici articolului 4 din Directiva (UE) 2018/2001 și articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, nici obligațiilor internaționale ale Uniunii. Autoritățile relevante ale statelor membre ar trebui să introducă, în cadrul licitațiilor având ca obiect implementarea energiei din surse regenerabile, criterii de precalificare sau de atribuire în conformitate cu obligațiile internaționale ale Uniunii și în conformitate cu cerința relevantă pentru impunerea de măsuri restrictive din motive de securitate și de ordine publică. De asemenea, criteriile respective ar trebui să respecte dreptul Uniunii, fără a-l depăși, și să fie în concordanță cu angajamentele asumate în cadrul acordurilor comerciale și de investiții la care Uniunea sau statele membre sunt părți și al acordurilor comerciale și de investiții la care Uniunea sau statul membră aderă.

(43) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului uniunii energetice,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECT, DEFINIȚII ȘI PRINCIPII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește specificații pentru criteriile prevăzute la articolul 26 din Regulamentul (UE) 2024/1735.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „comunitate de energie din surse regenerabile” înseamnă comunitate de energie din surse regenerabile, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 16 din Directiva (UE) 2018/2001;

2. „diligență necesară” înseamnă un proces prin care întreprinderile identifică, previn, atenuează și explică modul în care abordează impacturile sociale și de mediu negative rezultate din activitățile lor comerciale legate de licitație; printre acestea se numără impacturile negative legate de operațiunile proprii ale întreprinderii și de lanțul său valoric din amonte și din aval, inclusiv prin intermediul produselor sau al serviciilor sale, precum și prin relațiile sale de afaceri;

3. „rețea și sistem informatic” înseamnă rețea și sistem informatic astfel cum sunt definite la articolul 6 punctul 1 din Directiva (UE) 2022/2555 a Parlamentului European și a Consiliului ([27]);

([27]) Directiva (UE) 2022/2555 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 privind măsuri pentru un nivel comun ridicat de securitate cibernetică în Uniune, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 910/2014 și a Directivei (UE) 2018/1972 și de abrogare a Directivei (UE) 2016/1148 (Directiva NIS 2) (JO L 333 27.12.2022, p. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

4. „securitatea rețelelor și a sistemelor informatice” înseamnă securitatea rețelelor și a sistemelor informatice astfel cum sunt definite la articolul 6 punctul 2 din Directiva (UE) 2022/2555;

5. „control operațional” înseamnă autoritatea de a introduce și de a pune în aplicare politici operaționale care să reglementeze activitățile, procesele și resursele cotidiene cu scopul de a asigura buna funcționare a unei instalații, în special a rețelelor și a sistemelor informatice ale acesteia;

6. „asamblare” a unui modul fotovoltaic înseamnă integrarea și interconectarea într-o singură unitate a unei serii de celule fotovoltaice sau de componente echivalente, astfel cum sunt enumerate în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2025/1178;

7. „amprentă de carbon” înseamnă suma emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor de gaze cu efect de seră dintr-un sistem de produse, luând în considerare toate activitățile relevante din limitele spațiale și temporale ale sistemului, exprimată în echivalent dioxid de carbon evaluat pe baza potențialului de încălzire globală pe o perioadă de 100 de ani și calculat pe baza unui studiu de evaluare a ciclului de viață utilizând categoria unică de impact a schimbărilor climatice;

8. „economie circulară” înseamnă un sistem economic în care valoarea produselor, a materialelor și a altor resurse în economie este menținută cât mai mult timp posibil, sporind eficiența utilizării lor în producție și consum, reducând astfel efectul asupra mediului al utilizării acestora, reducând la minimum deșeurile și eliberarea de substanțe periculoase în toate etapele ciclului lor de viață, inclusiv prin aplicarea ierarhiei deșeurilor;

9. „impact asupra biodiversității” înseamnă orice modificare a biodiversității, exprimată de exemplu prin abundența sau distribuția speciilor sau prin distribuția, structura și funcțiile habitatelor și ale ecosistemelor, apărută ca efect direct sau indirect al tehnologiilor „zero net” de-a lungul ciclului lor de viață;

10. „eficiență energetică” înseamnă raportul dintre energia produsă și energia consumată, în cazul produselor generatoare de energie sau randamentul de conversie, adică raportul între energia produsă și energia consumată, în cazul produselor de conversie și de stocare a energiei;

11. „poluare” înseamnă poluare astfel cum este definită la articolul 3 punctul 2 din Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([28]) și, în cazul poluării legate de apă, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 33 din Directiva 2000/60/CE;

12. „flexibilitate temporală” înseamnă capacitatea participanților la piață de a adapta modelele de producție, de alimentare a rețelei și de consum pentru a contribui la nevoile sistemului în intervalele de timp relevante, în general printr-o reacție la semnalele pieței, în special în sectorul energiei electrice;

13. „impact al amplasării” înseamnă capacitatea participanților la piață de a contribui la îndeplinirea nevoilor sistemului de energie electrică pe baza selectării amplasamentului și a punctului de racordare la rețea;

14. „interacțiune între purtătorii de energie” înseamnă capacitatea participanților la piață de a transfera energie de la un purtător de energie la altul prin intermediul activelor de conversie a energiei.

Articolul 3

Principii generale

Criteriile nelegate de preț din licitațiile organizate în temeiul articolului 26 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1735 respectă următoarele principii generale:

(a) sunt definite și evaluate în mod obiectiv, transparent și nediscriminatoriu, ținând seama de obiectivele de politică ale licitației și de contribuția potențială a fiecărei tehnologii la obiectivele respective;

([28]) Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/75/oj).

(b) reflectă maturitatea de piață a tehnologiilor vizate și pot fi concepute prin implicarea participanților la piață interesați relevanți, de exemplu a dezvoltatorilor, a producătorilor, a societății civile și a experților, în diferitele criterii nelegate de preț incluse în licitație;

(c) contribuie la implementarea rapidă, eficientă și durabilă a energiei din surse regenerabile într-un mod competitiv, atrag investiții private și oferă beneficii, cum ar fi siguranța investițiilor;

(d) asigură o procedură de ofertare concurențială și evită crearea unor bariere insurmontabile și nejustificate la intrare și a unor costuri disproporționate, descurajând în același timp întreprinderile care nu au intenția fermă de a realiza proiectul și de a respecta specificațiile proiectului să participe la licitație;

(e) se aplică în conformitate cu dreptul Uniunii și cu angajamentele asumate de Uniune în temeiul acordurilor comerciale și de investiții internaționale;

(f) utilizează metodele de evaluare prevăzute în legislația Uniunii pentru tehnologia „zero net" respectivă, dacă sunt disponibile;

(g) în cazul în care actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 din Regulamentul (UE) 2024/1781 stabilesc clase de performanță referitoare la tehnologiile „zero net", criteriile relevante ale licitației având ca obiect implementarea tehnologiei „zero net" vizate se bazează pe clasele de performanță respective.

CAPITOLUL II

CRITERII OBLIGATORII DE PRECALIFICARE

Articolul 4

Comportamentul responsabil în afaceri

(1) Criteriile de precalificare legate de comportamentul responsabil în afaceri impun ofertanților, cu excepția cazului în care sunt persoane fizice, întreprinderi care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 2013/34/UE – astfel cum este definit la articolele 19a și 29a și în modificările ulterioare ale acestora – sau comunități de energie din surse regenerabile, să ia măsuri pentru a aborda, în activitățile lor comerciale legate de licitație, elementele principale ale diligenței necesare prevăzute la articolul 5 alineatul (1) literele (a)-(g) din Directiva (UE) 2024/1760 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor.

(2) Autoritățile relevante impun ofertanților, cu excepția cazului în care sunt persoane fizice, întreprinderi care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 2013/34/UE – astfel cum este definit la articolele 19a și 29a și în modificările ulterioare ale acestora – sau comunități de energie din surse regenerabile, să comunice public cu privire la comportamentul lor responsabil în afaceri prin intermediul unei declarații publice care să acopere cel puțin elementele esențiale enumerate la punctul 61 literele (a)-(e) din anexa I la Regulamentul delegat (UE) 2023/2772.

(3) Autoritățile relevante impun persoanelor fizice, întreprinderilor care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 2013/34/UE – astfel cum este definit la articolele 19a și 29a și în modificările ulterioare ale acestora – și comunităților de energie din surse regenerabile care depun o ofertă privind proiecte cu o capacitate mai mare de 10 MW să raporteze, în activitățile lor comerciale legate de licitație, cu privire la elementele principale ale diligenței necesare prevăzute la punctul 61 literele (c) și (d) din anexa I la Regulamentul delegat (UE) 2023/2772 sau prin utilizarea standardelor de raportare privind durabilitatea pentru uz voluntar recomandate la nivelul Uniunii, dacă sunt disponibile.

(4) Autoritățile relevante pot aplica alineatele (1) și (2) persoanelor fizice, întreprinderilor care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 2013/34/UE – astfel cum este definit la articolele 19a și 29a și în modificările ulterioare ale acestora – și comunităților de energie din surse regenerabile care prezintă o ofertă privind proiecte cu o capacitate mai mare de 10 MW. În cazul în care aplică aceste alineate ofertanților respectivi, alineatul (3) nu se aplică.

Articolul 5

Securitatea cibernetică și securitatea datelor (criterii de precalificare)

Criteriile de precalificare legate de securitatea cibernetică și de securitatea datelor prevăd obligația ofertanților:

(a) de a lua măsuri tehnice, operaționale și organizatorice adecvate și proporționale, care să reflecte principiile securității implicite și de la stadiul conceperii, pentru a asigura securitatea rețelelor și a sistemelor informatice ale instalației de energie din surse regenerabile, inclusiv măsurile enumerate la articolul 21 alineatul (2) din Directiva (UE) 2022/2555 dacă este cazul;

(b) în cazul în care, cu nouă luni sau mai mult înainte de publicarea unei licitații care intră în domeniul de aplicare al articolului 26 din Regulamentul (UE) 2024/1735, ofertantul se află sub jurisdicția unei țări terțe care îi impune să raporteze autorităților din țara terță respectivă informații privind vulnerabilitățile legate de software sau de hardware înainte să se afle că vulnerabilitățile respective au fost exploatate sau în cazul în care există o declarație publică, în numele Uniunii sau al statului membru care efectuează licitația, potrivit căreia pe teritoriul țării terțe respective își desfășoară activitatea actori care generează amenințări și care au desfășurat activități cibernetice sau campanii rău-intenționate, de a prezenta un plan de securitate cibernetică în care să prezinte modul în care ofertantul garantează securitatea instalației și a sistemului în ansamblu și, mai concret, adoptă măsurile tehnice, operaționale și organizatorice necesare pentru a se asigura că datele folosite sau generate în cadrul activităților economice legate de licitația respectivă sunt stocate în Spațiul Economic European și nu sunt transferate în afara acestuia;

(c) de a asigura și demonstra, în cazul în care ofertantul se bazează pe furnizori pentru asigurarea produselor TIC utilizate în instalația de energie din surse regenerabile sau a serviciilor TIC legate de funcționarea acesteia, că furnizorii iau măsurile menționate la litera (a) și, în cazul în care furnizorii respectivi îndeplinesc oricare dintre cele două condiții prevăzute la litera (b) pentru ofertanți, că furnizorii respectivi adoptă și măsurile menționate la litera (b);

(d) de a se asigura că un operator stabilit în Spațiul Economic European menține controlul operațional asupra instalației.

Articolul 6

Capacitatea de a realiza proiectul integral și la timp

(1) Criteriile de precalificare legate de capacitatea de a realiza proiectul integral și la timp impun ca ofertanții să prezinte două sau mai multe dintre următoarele documente:

(a) documentație care să identifice ofertantul sau ofertanții în cazul unui consorțiu ofertant;

(b) documentație care să demonstreze conformitatea cu legislația aplicabilă, inclusiv toate autorizațiile relevante necesare pentru construirea și exploatarea proiectului sau documentație care să demonstreze eligibilitatea pentru obținerea autorizațiilor respective;

(c) documentație privind situația financiară și economică a societății prin care să se demonstreze că are capacitatea financiară de a finaliza proiectul și de a-și achita eventualele datorii în loc de a declara falimentul sau de a evita prin alte mijloace achitarea datoriilor respective, de exemplu cerințe minime privind capitalurile proprii, profiturile sau ratingurile datoriei pe termen lung;

(d) o descriere a proiectului în conformitate cu cerințele incluse în caietul de sarcini al licitației;

(e) dovezi privind fezabilitatea tehnică, cunoștințele și experiența necesare pentru finalizarea proiectului, inclusiv dovezi ale experienței anterioare în finalizarea unor proiecte similare;

(f) un calendar de construire și exploatare a proiectului, inclusiv datele tuturor etapelor intermediare relevante care conduc la finalizarea proiectului.

(2) Cerințele de la alineatul (1) de la prezentul articol se ajustează în funcție de costurile proiectului, de riscurile proiectului, de capacitatea proiectului, de maturitatea tehnologiei, de gradul de inovare impus de licitație și de alte condiții de piață relevante.

CAPITOLUL III

CONTRIBUȚIA LA REZILIENȚĂ

Articolul 7

Contribuția la reziliență

(1) În cazul în care, cu 9 luni sau mai mult înainte de data publicării unei licitații care intră în domeniul de aplicare al articolului 26 din Regulamentul (UE) 2024/1735, Comisia a stabilit, în conformitate cu articolul 29 alineatul (2) din regulamentul respectiv, că peste 50 % din aprovizionarea în Uniune cu produsele finite bazate pe tehnologii „zero net" menționate la literele (a)-(f) de la prezentul paragraf provine dintr-o singură țară terță sau că aprovizionarea în Uniune cu produsele finite bazate pe tehnologii „zero net" menționate la literele (a)-(f) de la prezentul paragraf și provenite dintr-o singură țară terță a crescut cu cel puțin 10 puncte procentuale în medie timp de doi ani consecutivi și ajunge la cel puțin 40 % din oferta existentă în Uniune, autoritățile relevante permit ca participarea la licitație să fie deschisă sau punctele să fie atribuite numai ofertelor finale care îndeplinesc următoarele cerințe în ceea ce privește produsele finite și componentele specifice principale enumerate în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2025/1178 care sunt incluse în ofertă:

(a) în cazul tehnologiilor fotovoltaice, produsele finite nu sunt asamblate în țara terță respectivă și cel puțin patru componente specifice principale utilizate nu provin din țara terță respectivă. Invertoarele fotovoltaice și celulele fotovoltaice sau componentele echivalente nu provin din țara terță respectivă, iar modulele fotovoltaice nu sunt asamblate în țara terță respectivă;

(b) în cazul tehnologiilor eoliene onshore, produsele finite nu provin din țara terță respectivă și cel mult trei componente specifice principale provin din țara terță respectivă. Sistemele cu acționare directă (inclusiv generatoarele) și/sau sistemele cu multiplicator (inclusiv generatoarele) nu provin din țara terță respectivă;

(c) în cazul tehnologiilor eoliene offshore, produsele finite nu provin din țara terță respectivă și cel mult patru componente specifice principale provin din țara terță respectivă. Sistemele cu acționare directă (inclusiv generatoarele) și/sau sistemele cu multiplicator (inclusiv generatoarele) nu provin din țara terță respectivă;

(d) în cazul electrolizoarelor, produsele finite nu provin din țara terță respectivă și cel mult două componente specifice principale provin din țara terță respectivă. Stiva nu provine din țara terță respectivă;

(e) în cazul tehnologiilor cu pompe de căldură, produsele finite nu provin din țara terță respectivă și cel mult o componentă specifică principală provine din țara terță respectivă;

(f) în cazul tuturor tehnologiilor „zero net" care intră sub incidența articolului 26 din Regulamentul (UE) 2024/1735, altele decât cele enumerate la literele (a)-(e), produsele finite nu provin din țara terță respectivă.

În cazul în care, cu cel puțin 9 luni înainte de data publicării licitației relevante, Comisia a stabilit, în conformitate cu articolul 29 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2024/1735, că, în plus față de condițiile menționate la primul paragraf, peste 85 % din aprovizionarea în Uniune cu una sau mai multe componente specifice principale provine dintr-o singură țară terță, statele membre permit ca participarea la licitație să fie deschisă sau punctele să fie atribuite numai ofertelor în care, pentru cel puțin una dintre aceste componente specifice principale, cantitatea de componentă respectivă care provine din țara terță în cauză nu depășește 85 %.

În cazul în care licitațiile sunt publicate la mai puțin de 9 luni de la data la care Comisia a stabilit cel mai recent cota din aprovizionarea Uniunii care provine dintr-o singură țară terță menționată la primul și al doilea paragraf, autoritățile relevante aplică prezentul alineat pe baza celei mai recente determinări sau a celei anterioare. În cazul în care nu există o determinare anterioară, autoritățile relevante pot aplica prezentul alineat pe baza celei mai recente determinări.

(2) În cazul în care condițiile prevăzute la alineatul (1) nu sunt îndeplinite, însă Comisia a stabilit, cu 9 luni sau mai mult înainte de data publicării unei licitații care intră în domeniul de aplicare al articolului 26 din Regulamentul (UE) 2024/1735, că peste 50 % din aprovizionarea în Uniune cu una sau mai multe componente specifice principale ale unei tehnologii „zero net” specifice din cadrul Uniunii provine dintr-o singură țară terță sau că aprovizionarea în Uniune cu una sau mai multe componente specifice principale ale respectivei tehnologii „zero net” care provin dintr-o singură țară terță a crescut, în medie, cu cel puțin 10 puncte procentuale timp de doi ani consecutivi, ajungând la cel puțin 40 % din oferta din Uniune, autoritățile relevante permit ca participarea la licitație să fie deschisă sau punctele să fie atribuite numai ofertelor în care cantitatea din fiecare dintre aceste componente specifice principale provenite din țara terță respectivă nu depășește 50 %. Atunci când aplică această obligație, autoritățile relevante pot combina aplicarea criteriilor de precalificare și de atribuire pentru diferitele componente specifice principale.

În cazul în care cota de aprovizionare din Uniune care provine dintr-o singură țară terță, menționată la primul paragraf, este mai mare de 85 %, autoritățile competente pot majora de la 50 % la 85 % limita maximă a cantității de componente de la primul paragraf.

În cazul în care licitațiile sunt publicate la mai puțin de nouă luni de la data la care Comisia a stabilit cel mai recent cota din aprovizionarea Uniunii care provine dintr-o singură țară terță menționată la primul și al doilea paragraf, autoritățile relevante aplică prezentul alineat pe baza celei mai recente determinări sau a celei anterioare. În cazul în care nu există o determinare anterioară, autoritățile relevante pot aplica prezentul alineat pe baza celei mai recente determinări.

(3) În ceea ce privește tehnologiile eoliene onshore, tehnologiile eoliene offshore și electrolizoarele, în cazul în care Comisia, la momentul publicării licitațiilor, nu a stabilit, în conformitate cu articolul 29 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2024/1735, că peste 50 % din aprovizionarea în Uniune cu un produs finit specific al unei tehnologii „zero net” sau că mai mult de 40 %, cu doi ani consecutivi de creștere în medie cu cel puțin 10 puncte procentuale, provine dintr-o singură țară terță, autoritățile relevante aplică criteriul de reziliență permițând ca participarea la licitație să fie deschisă sau punctele să fie atribuite numai ofertelor în cazul cărora cel puțin 75 % din produsele finite care fac parte din ofertă îndeplinesc cerințele stabilite la alineatul (1) în ceea ce privește produsele finite și componentele specifice principale originare sau asamblate în Republica Populară Chineză.

CAPITOLUL IV

CONTRIBUȚIA LA DURABILITATE

Articolul 8

Durabilitatea mediului – amprenta de carbon

(1) Atunci când aleg să evalueze contribuția licitației la durabilitate, menționată la articolul 26 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2024/1735, prin intermediul unui criteriu privind amprenta de carbon, autoritățile relevante includ un criteriu de precalificare sau de atribuire sau o combinație între cele două și indică tehnologiile „zero net”, dintre cele care intră sub incidența articolului 26 din Regulamentul (UE) 2024/1735, a căror amprentă de carbon trebuie evaluată la nivel de proiect sau de componentă și, pentru fiecare tehnologie „zero net”, metodologia obiectivă, transparentă și nediscriminatorie aplicabilă pentru evaluarea amprentei de carbon.

(2) Ofertanții sunt obligați să măsoare și să comunice amprenta de carbon utilizând metodele de evaluare a ciclului de viață prevăzute în dreptul obligatoriu al Uniunii care abordează în mod specific tehnologiile din domeniul energiei din surse regenerabile vizate în cadrul licitației, dacă sunt disponibile. În cazul în care nu există o metodologie obligatorie a Uniunii de măsurare și comunicare a amprentei de carbon a unei anumite tehnologii „zero net”, dar există o metodologie obligatorie a Uniunii de calculare a amprentei de carbon a unui produs, iar actul de stabilire a metodologiei respective arată că aceasta poate fi utilizată ca ghid pentru calcularea amprentei de carbon a unei anumite tehnologii „zero net”, ofertanții sunt obligați să măsoare și să comunice amprenta de carbon pentru tehnologia „zero net” vizată utilizând metodologia respectivă.

(3) În cazul în care nu sunt specificate în metodologia utilizată, autoritățile relevante definesc și publică unitățile funcționale, limitele sistemului și ipotezele utilizate pentru a măsura amprenta de carbon și obligă ofertanții să își raporteze calculele în mod transparent. În cazul în care nu sunt specificate în metodologia utilizată, autoritățile naționale definesc și dezvăluie cerințele de modelare și de calitate a datelor pentru datele primare, datele secundare și bazele de date utilizate. Autoritățile relevante impun utilizarea unor date coerente și reprezentative.

(4) În cazul metodologiilor de stabilire a amprentei de carbon care nu intră sub incidența alineatului (2) de la prezentul articol, evaluarea amprentei de carbon acoperă cel puțin emisiile de gaze cu efect de seră generate de următoarele etape din ciclul de viață al tehnologiilor „zero net” relevante:

(i) extragerea, producerea, prelucrarea și transportul resurselor;

(ii) procesele de fabricație;

(iii) energia electrică sau de altă natură utilizată pentru aceste procese;

(iv) transportul componentelor și al produsului finit;

(v) instalarea, exploatarea și întreținerea;

(vi) dezafectarea și sfârșitul ciclului de viață.

Articolul 9

Durabilitatea mediului – economia circulară

(1) Atunci când aleg să evalueze contribuția licitației la durabilitate, menționată la articolul 26 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2024/1735, prin intermediul unor criterii ale economiei circulare stabilite drept criterii de precalificare sau criterii de atribuire sau o combinație între cele două, autoritățile relevante iau în considerare contribuția proiectelor care participă la licitație la unul sau mai mulți dintre următorii parametri, cu condiția ca aceștia să constituie o parte substanțială a impactului produsului asupra mediului:

— posibilitatea de reciclare a produselor, cu referire la unul sau mai mulți dintre parametrii relevanți ai produselor prevăzuți la litera (d) din anexa I la Regulamentul (UE) 2024/1781;

— ușurința reparării și a întreținerii sau ușurința modernizării, a reutilizării, a refabricării și a recondiționării produselor, cu referire la unul sau mai mulți dintre parametrii relevanți ai produselor prevăzuți la literele (b), (c) și (e) din anexa I la Regulamentul (UE) 2024/1781;

— utilizarea sau conținutul de materiale reciclate în produse, inclusiv în ceea ce privește materiile prime critice.

(2) La definirea criteriilor economiei circulare menționate la alineatul (1), autoritățile relevante utilizează metodele prevăzute în legislația Uniunii care abordează în mod specific tehnologiile „zero net” aflate în domeniul de aplicare al prezentului regulament de punere în aplicare, dacă sunt disponibile. În cazul în care nu sunt prevăzute sau menționate în legislația Uniunii astfel de metode, autoritățile relevante utilizează metodele prevăzute în standardele internaționale, dacă sunt disponibile.

Articolul 10

Durabilitatea mediului – impactul asupra biodiversității

(1) Atunci când aleg să evalueze contribuția licitației la durabilitate, menționată la articolul 26 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2024/1735, prin intermediul unor criterii legate de impactul exploatării tehnologiilor „zero net” asupra biodiversității, autoritățile relevante includ criterii de precalificare sau criterii de atribuire sau o combinație între cele două pentru a evalua contribuția proiectului la îmbunătățirea impactului tehnologiilor „zero net” asupra biodiversității în timpul etapelor de instalare, funcționare și dezafectare, astfel cum se prevede la alineatele (2) și (3).

(2) În cazul în care autoritățile relevante includ impactul tehnologiilor „zero net” asupra biodiversității printre criteriile de precalificare, criteriul cuprinde următoarele elemente:

(a) prezența unui sistem de monitorizare a impacturilor pozitive și negative ale instalației asupra biodiversității în timpul etapei de instalare, de exploatare și de dezafectare;

(b) un angajament de a pune în aplicare soluții adaptative pentru a atenua potențialele impacturi negative asupra biodiversității, astfel cum au fost identificate în cadrul evaluărilor de mediu efectuate, după caz, în temeiul Directivei 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([29]) și/sau al Directivei 92/43/CEE a Consiliului ([30]) și în temeiul literei (a) de la prezentul alineat, precum și de a asigura eficacitatea soluțiilor, pentru a contribui pozitiv la biodiversitate în cazul aplicării soluțiilor respective.

Sistemul menționat la litera (a) de la primul paragraf monitorizează impacturile pe sol, deasupra solului, în soluri, în apă, pe fundul mării, deasupra fundului mării și deasupra suprafeței mării, inclusiv zgomotul și poluarea, în funcție de relevanța în raport cu tehnologia vizată.

Datele și informațiile colectate de sistemul menționat la litera (a) de la primul paragraf sunt partajate cel puțin cu comunitatea științifică și cu autoritățile publice, cu excepția cazului în care sunt informații sensibile din punct de vedere comercial.

(3) În cazul în care autoritățile relevante includ impactul tehnologiilor „zero net" asupra biodiversității printre criteriile de atribuire, criteriul impune contribuții net pozitive la biodiversitate ([31]), atunci când acest lucru este identificat ca fiind relevant de către autoritatea publică, în unul sau mai multe dintre următoarele domenii:

(a) conservarea habitatelor, a speciilor sau a ambelor în conformitate cu Directiva 92/43/CEE;

(b) conservarea păsărilor sălbatice, inclusiv a habitatelor acestora, în conformitate cu Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([32]);

(c) refacerea ecosistemelor în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/1991;

(d) în cazul instalațiilor offshore, atingerea unei stări ecologice bune în conformitate cu Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([33]);

(e) atingerea unei stări bune a apelor în conformitate cu Directiva 2000/60/CE.

Măsurile pentru îndeplinirea acestui criteriu pot fi instituite pe amplasament sau în afara acestuia.

Articolul 11

Durabilitatea mediului – eficiența energetică

(1) Atunci când aleg să evalueze contribuția licitației la durabilitate, menționată la articolul 26 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2024/1735, prin intermediul criteriilor de eficiență energetică, autoritățile relevante includ un criteriu de precalificare sau de atribuire sau o combinație între cele două care identifică produsele a căror eficiență energetică este evaluată și, pentru fiecare produs, metodologia de evaluare aplicabilă. Eficiența energetică se măsoară și se evaluează pe baza metodelor pentru produsul în cauză prevăzute în legislația Uniunii, dacă sunt disponibile.

(2) În cazul în care un produs face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1369, al Directivei 2010/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([34]) sau al unui act de punere în aplicare conex al Comisiei, criteriul menționat la alineatul (1) respectă criteriul prevăzut la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1369.

([29]) Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/92/oj).

([30]) Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj).

([31]) Contribuțiile net pozitive la biodiversitate constau în rezultatele în materie de conservare/refacere obținute în plus față de măsurile de compensare, adică în plus față de măsurile menite să compenseze impacturile reziduale, inevitabile și negative asupra biodiversității care rezultă din proiect după ce s-au luat măsuri corespunzătoare de prevenire și atenuare.

([32]) Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj).

([33]) Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru Strategia pentru mediul marin) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj).

([34]) Directiva 2010/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind indicarea, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse al produselor cu impact energetic (JO L 153, 18.6.2010, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/30/oj).

(3) În cazul în care un produs care nu intră sub incidența alineatului (2) face obiectul unei măsuri de punere în aplicare prevăzute în Directiva 2009/125/CE, criteriul vizează produsele care respectă valorile de referință privind eficiența energetică specificate în respectiva măsură de punere în aplicare.

(4) În cazul în care un produs nu intră sub incidența alineatului (2) sau (3), eficiența energetică se măsoară și se evaluează pe baza altor metode prevăzute în legislația Uniunii, dacă sunt disponibile.

(5) În cazul în care legislația Uniunii nu prevede metode relevante și alineatul (4) nu se aplică, eficiența energetică se măsoară și se evaluează pe baza standardelor internaționale.

Articolul 12

Durabilitatea mediului – utilizarea eficientă a apei și soluțiile de evitare a poluării apei

(1) Atunci când aleg să evalueze contribuția licitației la durabilitate, menționată la articolul 26 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2024/1735, prin intermediul unor criterii legate de apă, autoritățile relevante includ criterii de precalificare sau criterii de atribuire sau o combinație între cele două pentru a evalua contribuția exploatării proiectului la conservarea și, după caz, îmbunătățirea stării corpurilor de apă.

(2) În cazul în care autoritățile relevante includ impactul legat de apă al tehnologiilor „zero net” printre criteriile de precalificare, criteriul cuprinde următoarele elemente:

(a) prezența unui sistem de monitorizare a impacturilor pozitive și negative ale instalației asupra apei în toate etapele relevante ale ciclului de viață;

(b) angajamentul de a pune în aplicare soluții adaptative pentru a evita impacturile negative asupra stării apei și de a asigura eficacitatea soluțiilor, pentru a genera impacturi pozitive în cazurile relevante și pentru a contribui la conservarea sau atingerea unei stări bune a apei, demonstrată cu ajutorul sistemului de monitorizare menționat la litera (a).

(3) În cazul în care autoritățile relevante includ impactul legat de apă al tehnologiilor „zero net” printre criteriile de atribuire, criteriul impune contribuții pozitive la atingerea sau menținerea unei bune calități și cantități a apei în sensul Directivei 2000/60/CE.

Articolul 13

Durabilitatea mediului – poluarea

Atunci când aleg să evalueze contribuția licitației la durabilitate, menționată la articolul 26 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2024/1735, prin intermediul unor criterii legate de poluare, autoritățile relevante includ criterii de precalificare sau criterii de atribuire sau o combinație între cele două pentru a evalua contribuția proiectului la reducerea poluării, alta decât cea generată de gazele cu efect de seră, pe durata instalării, a exploatării și a dezafectării. Se definesc metodologii, praguri și mecanisme de conformitate relevante în conformitate cu dreptul Uniunii și pe baza acestuia, dacă este disponibil, precum și ținând seama de criteriile prevăzute în apendicele C la Regulamentul delegat (UE) 2023/2486, după caz.

Articolul 14

Contribuția la durabilitate: inovarea

(1) Atunci când aleg să evalueze contribuția licitației la durabilitate, menționată la articolul 26 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2024/1735, prin intermediul unor criterii legate de inovare, autoritățile relevante fac distincție, după caz, între:

(a) licitațiile pentru proiecte pur inovatoare, axate în mod specific pe promovarea de noi tehnologii sau soluții; și

(b) licitațiile care nu se axează în mod specific pe inovare ca determinant principal al licitației.

În ambele tipuri de licitații, utilizarea criteriilor de precalificare sau de atribuire referitoare la inovare introduce cerința ca toate proiectele să obțină un nivel minim de îmbunătățire a indicatorilor-cheie de performanță, peste stadiul actual al tehnologiilor și soluțiilor deja disponibile pe piață și prin raportare la obiectul licitației la care participă.

(2) În plus față de cerințele de la alineatul (1) al doilea paragraf, contribuția la inovare a licitațiilor menționate la alineatul (1) litera (a) prin intermediul criteriilor de precalificare se evaluează prin introducerea cerinței ca toate proiectele să aibă un anumit nivel de maturitate. Pentru acest tip de licitații, autoritățile relevante includ cerințe suplimentare care obligă ofertantul câștigător să disemineze cunoștințele privind rezultatele proiectelor inovatoare sau să ofere licențe pentru rezultatele cercetării și pentru proiectele de dezvoltare care sunt protejate prin drepturi de proprietate intelectuală, la prețul pieței și în mod neexclusiv și nediscriminatoriu, în vederea utilizării de către părțile interesate din SEE.

(3) În plus față de cerințele de la alineatul (1) al doilea paragraf, contribuția la inovare a licitațiilor menționate la alineatul (1) litera (b) prin intermediul criteriilor de precalificare poate fi evaluată prin introducerea cerinței ca toate proiectele să aibă un anumit nivel de maturitate. Pentru acest tip de licitații, autoritățile relevante pot include și cerințe suplimentare referitoare la practicile de diseminare a cunoștințelor cu privire la rezultatele proiectelor inovatoare sau la practicile de acordare a licențelor pentru rezultatele cercetării și proiectele de dezvoltare viitoare, care sunt protejate prin drepturi de proprietate intelectuală, la prețul pieței și în mod neexclusiv și nediscriminatoriu, în vederea utilizării de către părțile interesate din SEE.

(4) Nivelul de maturitate al inovării propuse în cadrul licitației menționate la alineatele (2) și (3) se evaluează, după caz, prin metode credibile și consacrate, cum este referirea la un nivel de maturitate tehnologică.

Articolul 15

Contribuția la durabilitate: integrarea sistemului energetic

(1) Atunci când aleg să evalueze contribuția licitației la durabilitate, menționată la articolul 26 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2024/1735, prin intermediul unor criterii legate de integrarea sistemului energetic, autoritățile relevante țin seama de contribuția proiectelor participante la abordarea nevoilor sistemului ca urmare a exploatării lor, pe baza flexibilității temporale, a impactului amplasării și a interacțiunilor dintre purtătorii de energie, în condițiile prevăzute la alineatele (2), (3) și (4).

(2) Flexibilitatea temporală a proiectului participant se evaluează în raport cu soluțiile propuse, fie ca investiții noi, fie ca achiziții prin intermediul unor terți, în special sub forma unei combinații între mai multe tehnologii de producere a energiei din surse regenerabile, a unei combinații de active de producție și active de stocare a energiei electrice sau a unei combinații de active de producție și active de consum sau soluții privind consumul. Cu excepția cazului în care acest lucru este justificat în mod corespunzător, această evaluare nu exclude nicio tehnologie care poate contribui la satisfacerea nevoilor identificate ale sistemului.

(3) Impactul amplasării proiectului participant asupra nevoilor sistemului se evaluează în funcție de combinația dintre caracteristicile sale relevante, printre care se numără profilul temporal al producției sau capacitatea de producție, și selectarea amplasamentului și a punctului de racordare la rețea, ținând seama totodată de planificarea rețelei.

(4) Capacitatea proiectului participant de a crea interacțiuni între purtătorii de energie este evaluată în funcție de capacitatea lor de a transfera energie din surse regenerabile de la un purtător de energie la altul și, în special, dacă acestea includ o combinație de active de producție și active de conversie a energiei.

CAPITOLUL V

EVALUAREA ȘI RESPECTAREA CRITERIILOR

Articolul 16

Evaluarea criteriilor de precalificare sau de atribuire ale licitațiilor și a aspectelor legate de conformitate

(1) Autoritățile relevante stabilesc o metodologie transparentă, obiectivă și nediscriminatorie de evaluare a ofertelor în raport cu criteriile nelegate de preț selectate, în special printr-o evaluare cantitativă a criteriilor bazată pe o metodă de punctare stabilită și publicată înainte de începerea procedurii de ofertare. În cazul în care nu este posibilă o evaluare cantitativă, se poate prevedea o evaluare calitativă a criteriilor nelegate de preț dacă este justificată de obiectivele de politică publică urmărite și dacă este concepută într-un mod care să atenueze atât sarcina administrativă, cât și riscul de contestare în justiție. Metodologia de evaluare a ofertelor se concepe în urma consultării și colaborării cu părțile interesate și cu experții. În cazul în care autoritățile relevante nu dispun de suficiente informații pentru a stabili de la bun început metoda de punctare, punctajul pentru un anumit aspect poate fi stabilit și în raport cu ofertantul care propune cea mai bună ofertă pentru respectivul criteriu nelegat de preț. În acest caz, se instituie măsuri care să limiteze ofertarea strategică.

(2) Toți ofertanții licitației se angajează, la momentul ofertei sau mai devreme, să respecte cerințele și specificațiile de licitație incluse în oferta lor. Autoritățile relevante decid momentul în care ofertanții trebuie să demonstreze conformitatea cu criteriile nelegate de preț, ceea ce poate avea loc în momente diferite pe toată durata proiectului, în funcție de relevanță.

(3) Cu excepția ofertanților care se califică drept persoane fizice, a întreprinderilor care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 2013/34/UE, astfel cum este definit la articolele 19a și 29a și în modificările ulterioare ale acestora, precum și a comunităților de energie din surse regenerabile, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 16 din Directiva (UE) 2018/2001, respectarea criteriilor menționate la articolul 4 se evaluează în raport cu declarațiile de asigurare justificative emise de terți independenți. Ofertanții care fac obiectul raportării privind durabilitatea în temeiul Directivei 2013/34/UE pot prezenta informații relevante cu privire la modul în care respectă cerințele articolului 4, utilizând formatul prevăzut în directiva respectivă.

(4) Respectarea criteriilor menționate la articolul 5 se evaluează impunând ofertanților să prezinte un plan de securitate cibernetică a proiectului de licitație, pe care să îl actualizeze periodic pe parcursul derulării proiectului.

(5) Respectarea criteriilor menționate la articolul 7 se evaluează impunând ofertanților să prezinte documente vamale în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([35]), dacă sunt disponibile, și alte documente relevante care să demonstreze originea sau locul de asamblare a tehnologiei „zero net” sau a componentelor specifice principale, inclusiv facturi sau orice alte mijloace.

(6) Autoritățile relevante care utilizează criterii nelegate de preț se asigură că acestea sunt respectate.

(7) Autoritățile relevante impun ofertanților să prezinte garanții adecvate pentru a asigura respectarea criteriilor prevăzute în prezentul regulament și stabilite în caietul de sarcini al licitației, de exemplu garanții de participare la licitație, garanții de finalizare și garanții de bună execuție.

(8) La stabilirea nivelului garanțiilor menționate la alineatul (7), autoritățile relevante iau în considerare inclusiv considerente precum costurile proiectului, riscurile proiectului, capacitatea proiectului, valoarea acestei capacități pentru sistemul energetic, maturitatea tehnologiei, gradul de inovare impus de licitație, alte condiții de piață relevante și natura încălcării. Garanțiile se stabilesc la un nivel suficient de ridicat încât să descurajeze strategiile de ofertare care urmărească nerespectarea criteriilor nelegate de preț.

([35]) Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

Articolul 17

Sancțiuni

(1) Autoritățile relevante stabilesc sancțiuni pentru nerespectarea criteriilor care fac obiectul prezentului regulament. Aceste sancțiuni pot lua diferite forme, printre care penalități forfetare, penalități zilnice, diminuarea sau eliminarea sprijinului ori excluderea de la participarea la viitoarele runde de licitații.

(2) La stabilirea nivelului sancțiunilor menționate la alineatul (1), autoritățile relevante iau în considerare inclusiv considerente precum costurile proiectului, riscurile proiectului, capacitatea proiectului, valoarea acestei capacități pentru sistemul energetic, maturitatea tehnologiei, gradul de inovare impus de licitație, alte condiții de piață relevante și natura încălcării. Sancțiunile se stabilesc la un nivel suficient de ridicat încât să descurajeze strategiile de ofertare care urmărească nerespectarea criteriilor nelegate de preț.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 18

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 mai 2025.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN